

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

OPA MAAKT ZIJN TESTAMENT

Een kluchtig blijspel in drie bedrijven

door

Ghislain Debray

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.1249

PERSONAGES

(4 dames-3 heren)

OPA FERNAND : Weduwnaar. Vijftiger. Garagehouder. Nog kranig en fit. Weet wat hij wil.

DOCHTER ANNIE : Kak-madam. Boetiek in merkkleding. Veeleisend. Uit de hoogte. Haar wil is wet.

DOCHTER ELS : Boerin. (Varkensbedrijf). Eenvoudig. Wat simpel en gewoon.

DOCHTER JOYCE : Veel jonger. Wil mannequin worden. “Typetje”.

FACTEUR : Zoals een facteur **IS...**

JEF : In dienst bij opa Fernand. Sportief van aard. Garagekledij.

NELLY : Jonge vrouw. Poetsvrouw bij Fernand.

OMSCHRIJVING VAN HET GENRE

“Opa maakt zijn Testament” is een geestig, kluchtig blijspel met dat tikkeltje méér. Met herkenbare situaties, specifiek omtrent de erfenis van “opa”.

Van stout tot minder stout te brengen. Zéker niet in een tragikomedie stijl; maar wel komisch. Als uit een comedy-serie. Met nieuwe inbreng én een verrassend slot.

INLEIDING

Fernand runt een garage, samen met zijn buurman Jef, een jonge kracht. De facteur is er te vriend. Fernand zijn drie dochters azen al enige tijd op de erfenis... Op “wat hen toekomt”. De dochters werken op de zenuwen van Fernand en hij zal een val spannen. Hij schrijft zijn testament, al gaat hij niet dood...

Er valt één en ander te rapen: drie stukken bouwland, de “garage”, een bel-étage aan zee en... een vrij nieuwe Mercedes uit de C-klasse.

Wat de drie vrouwen allemaal doen, uitkramen, wensen, verlangen..., grenst aan ’t ongelofelijke, maar is en blijft herkenbaar... Al is “Opa maakt zijn Testament” een comedy,- want DIT is de bedoeling. Toch wordt er hier en daar een schoentje gepast.

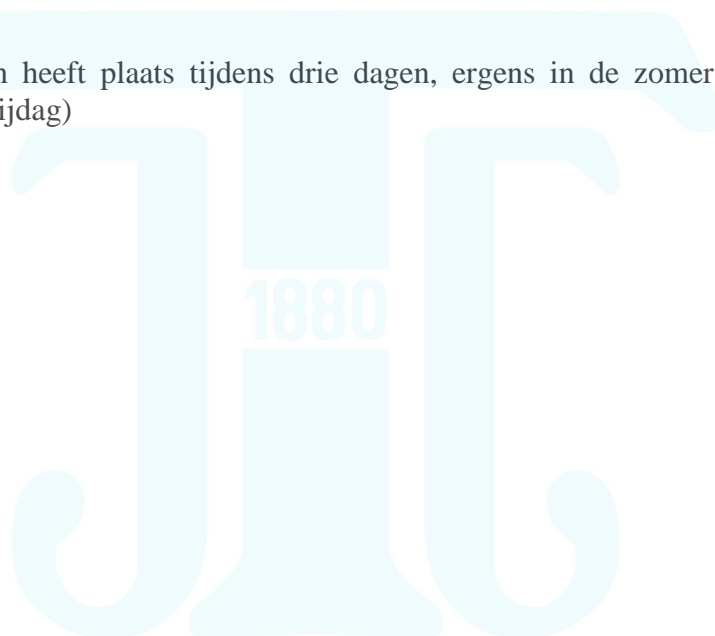
DECOR

Een slordig voorraad- en verpoos-lokaaltje in een garagecomplex. Met 'n hoekje om bijvoorbeeld te “koffie-kletsen”.

TEMPO

Dit kluchtig blijspel vergt een vlot tempo, in een doorlopend geestige stijl. Ook de blijkbaar tragi-momenten. 't Moet kluchtig blijven.

Het gebeuren heeft plaats tijdens drie dagen, ergens in de zomer: woens-, donder-, en vrijdag)

EERSTE BEDRIJF

1. OPA + FACTEUR

(Opa ontbijt op een houten fruitbak. Erg primitief. Een leidmotiefje, bijvoorbeeld “De Herfst van het Leven” is relevant. Bandje van La Esterella’s CD-plaatje is bij de auteur te bekomen. Na even komt de facteur OP)

FACTEUR : Goeie morgen deze woensdagmorgen. Mijn gedacht is de koffiekkan leeg.
(deponeert krant plus wat post).

OPA : Helemààl niet. Doe maar alsof je thuis bent maar vergeet niet dat je bij mij bent.
Zo simpel is dat. *(Facteur bedient zich).* Mijn pensioenrekening nog niet bij?

FACTEUR : ’t Zal voor morgen zijn Fernand. Op één dag zal het mijn gedacht niet steken zeker?

OPA : Beloofd is beloofd. Jij hebt mij gezegd dat ik vandààg bericht zou krijgen over mijn pensioen. Zo sim...

FACTEUR : *(invallend)* Ik heb gezegd: woens-, donder-, of vrijdag, zo si... *(zin afbreken)*

OPA : Ah. Mijn bloedstaal. Of beter gezegd: de uitslag van mijn bloedonderzoek, EN van mijn piemelattributen.

FACTEUR : *(Spot)* Piemel? Zeg maar piemelke. Mijn gedacht. Op tv praten ze aan jouw leeftijd óók altijd over Rogerke, en manneke, en Jefke. Dus óók over jouw piemelke. *(komt er hoog in)* Als vijftigplusser durf jij toch niet te spreken over PIEMEL?

OPA : *(Verslikte zich bij de koffie)* Er scheelt helemaal niks aan mijn edele delen. Zo simpel is dat.

FACTEUR : *(Ironie)* Edele delen? Heb jij edelstenen misschien? Dan moet jij je extra laten verzekeren voor je inboedel. Mijn gedacht.

OPA : Met intieme dingen wordt NIET gespot. Goedele Liekens komt er regelmatig op terug: intiem moet intiem blijven. Zo si...

FACTEUR: (*Invalen*)... simpel is dat. Maar je had het over je attributen? Last van de blaas?

OPA : Neen. 't Gaat over mijn prostaat, lul.

FACTEUR : (*Spot*) Wat? Plas je op je schoenen Ferre?

OPA : (*Kort*) Ja. Op m'n schoenen. En als je mij durft uitlachen dan vraag ik je overplaatsing aan wegens ongewenste intimiteiten. Zo si...

FACTEUR : 't Is al goed. Jij hebt 't erg te pakken. Héél erg. Erg in de vergrotende trap. Is er nog koffie?

OPA : Neen. Je hebt je rantsoen gehad. En als ik morgen de papieren oment de berekening van mijn pensioen niet heb, dan zal het je beste dag niet zijn. Dan krijg jij 'n trap in jouw edele delen. Prent dit maar (*wijst naar zijn hoofd*) in jouw agenda want facteurs hebben geen hersenen. Zij rijden op automatisch.

FACTEUR : Mijn gedacht is dat 'n belediging. Smaad te mijnen laste in de uitvoering van mijn dienst.

OPA : Je vergist je. Of ben je al politiecommissaris óók? (*andere toon*) Ik lijd aan een ziekte.

FACTEUR : Ik weet het. Jij hebt "prostaat-titisch".

OPA : Wat bazel je nu weer?

FACTEUR : Ja Ferre. Als 'n man zich beplast lijdt hij aan "prostaattistisch." Dat betekent prostaatvergroting. (*Demonstreert de o-vorm met rechterduim en wijsvinger groot open*).

OPA : (*Boos*) Zeveraar! (*Neemt de demonstratie van de facteur over*)... Mijn teelballen zijn geen clementientjes hoor.

FACTEUR : (*Proest het uit*) Clementientjes? Je prostaat heeft de vorm van een kastanje. Maar kan dikker worden dan een clementientje.

OPA : (*Komisch overdrijvend*) Ik heb misschien kanker. En d'ân? Fini. Gedaan. Kist in. In mijn blootje. Vuur in. Want ik duld géén wormen aan mijn lijf. Ik zei dus: vuur in, vuur uit, asse op de weide want in zee mag je niet meer plassen, ook niet in je asse. Zo sim...

FACTEUR : (*Neemt koek uit de mond*) Ferre..., deze oude plakkerige koek smaakt van de slag naar asse... Als ik sterf wil ik helemàal niet in de oven... Ik hoor dat vet al kissen en daar kan ik niet tégen... Als mijn vrouw spek bakt en ik hoor dat

kissen dan loop ik het huis uit... Ik kan er niet tegen. Je kan dan wel denken als mijn heel lijf begint te bakken... Ik overleef het niet.

OPA : Facteur, als ik jou niet beter kende dan kreeg jij een stamp tegen die clementientjes van jou!

FACTEUR : (*Andere toon*) Je bent dus ziek? (*Opa knikt*)

FACTEUR : Ernstig ziek?

OPA : Ik vermoed van wel... (*Toont het blad van het labo onderzoek*)

FACTEUR : Laat mij dat lotto biljet eens zien?

OPA : Flauwe plezante.

FACTEUR : Wel ja kerel. Zo'n labo onderzoek mag je vergelijken met de lotto: erop of eronder. Zo sim...

OPA : Godverdomme Fernand. Je PSA is 7.1... Lieve hemel. Je pijp gaat uit. Begin je testament maar te schrijven...

FACTEUR : Zie je wel? Jij windt er óók geen doekjes om. Jij wéét dus wat PSA betekent?

FACTEUR : 't Is te zeggen..., PSA staat voor drie Amerikaanse vlaggen.

OPA : (*Verbijsterd*) Facteurke, jij bent van je verstand.

FACTEUR : 't Is van emotie Ferre. Jij bent toch mijn beste vriend... Ik ben van de Amerikaanse kaart. Je zou voor minder. Je PSA is te hoog Ferre. Véél te hoog... En dat betekent dat je misschien de ziekte van Karel hebt...

OPA : Facteur, jij bent zieker dan ik. Hier, in je hoofd. De ziekte van Crohn is een dārmziekte.

FACTEUR : (*Overstuur*) Die PSA van jou gaat over naar je darmen..., naar je pijpleiding bedoel ik..., je pijp gaat dicht en uit Ferre. (*Jammeren*) En jij was zo'n goeie vent... Zo'n vriend... En nog zo jong van hart en van dingens...

OPA : Verman je facteur. Ik heb het al gedaan, mij vermand. Ik wéét dat mijn pijp uitgaat, zoals jij dat zegt...

FACTEUR : Ocharme Ferre... "Prostaattistisch" Erg jong! Héél erg! Eerst niet meer plassen..., dan niet meer P... Te pruimen, want je wordt een lastige patiënt.. Met niks meer content... Mijn gedacht.

OPA : (*Zakelijk*) Ik weet 't facteur. Ik ga dood. En er IS geen leven na de dood want dan was mijn vrouw mij allang iets komen vertellen want mijn vrouw hare mond (of

hare bebbber of smikkel...) stond NOOIT stil. Zij had altijd het éérste en het lààtste woord. God hebbe haar ziel.

FACTEUR : Wat bazel je NU weer? Verdomme. Zo laat? Ik moet dringend naar je poetsvrouw Nelly. Een cheque. Je weet wel. Nelly heeft sedert de dood van haar “trein autobestuurder” een goed pensioen. Een héél goed pensioen. Mijn gedacht. Mag ik Nelly zeggen dat zij misschien aan ’t erven is? Grapje.

OPA : Maak dat je wegkomt. Erg is al erg genoeg. Zo si... (*Facteur af*).

2. OPA TELEFONEERT

OPA : ... Dokter Vansteenkiste? Fernand de garagist. Dag dokter. Ik heg mijn uitslag... Jij ook? ... Volgens de facteur, - en facteurs weten veel., héél veel., heb ik “prostaattistisch.” Is dat dodelijk? Dàt klinkt al beter... Wat zegt u? Branden langs mijn ... achterwerk? (*Betast zich*) ... Door mijn piemel... ke. ... Niks interessant. ... Deze avond bij u? Dat kan... .. Kan mijn geval ernstig zijn dokter? Ka? Als u begrijpt wat ik bedoel... .. men kan altijd sterven... .. Zal het zo’n vaart niet nemen? Gelukkig maar want ik wil géén gewone uitvaart. Géén wormen aan mijn lijf, maar dat vertel ik u vanavond wel... Dag dokter.

3. OPA + JEF, DIE OP KOMT

JEF : (*Jef wrijft de handen schoon*) Voilà baaske. De wagen van jouw vriendinnetje is weer in orde.

OPA : (*Op de tenen getrapt*) Nelly is mijn poetsvrouw. Dat weer je. Je weet óók dat ik een vriendin heb. Een vrouw van mijn leeftijd. Wat zou ik trouwens àànvangen met ’n vrouw. (*Spot*) Ik ga dood Jef. Ja, dood. Fini, zo simpel... Ik heb “prostaattistisch” in “clementinesgraad.” (*Toont de dikte...*) (*Neemt daarop een fles drank en ’n glaasje. Zodra het glaasje vol is roept Jef*) : “Halt” (... *en drinkt het vlug zelf uit*)

JEF : Géén alcohol. (*Spot*) Is in géén geval goed. Zelfs geen pintje bruin of geen glaasje blond.

OPA : Ik krijg anders het water in de mond van jou te zien drinken.

JEF : (*Cynisch*) 't Is van emotie baaske. Van ontroering.

OPA : Deze avond schrijf ik mijn testament Jef. Vanavond wordt de operatie besproken.

(*Overdrijft*) Zo'n buis in je kont...

JEF : Neen, neen. Niet bij mij. Bij jou. En spaar mij a.u.b. de details. Jij bent jezelf aan 't begraven. Er is geen vuur.

OPA : Nikste begraven. Wel vuur. As en fini. De dochters moeten geen steen kopen en géén bloemen met Allerheiligen. Ik heb daar mijn redenen voor. Vroeg of laat kèn je die. Ik maak mijn testament.

JEF : (*Cynisch*) Hèb je al gezegd. Zo... baaske, je denkt toch aan jouw Clementientje., en een beetje aan mij.

OPA : (*Overdreven dramatisch, zodat het komisch is*) Aan jou DENK ik Jef. En aan mijn vriendin óók natuurlijk... En ik lééfde zo graag. Héél graag. 't Is een straf van God. Ik heb ermee gespeeld.

JEF : Met wat baaske? Met WAT heb je gespeeld?

OPA : Met mijn leven slimmeke. Ik heb dubbel geleefd. Eerst mijn vrouw en nu mijn Clementientje. Mijn lief Clementientje.

JEF : Zeg toch maar Clementien hoor. Want dat lief van jou is erg goed voorzien (*spel*) van poten en oren, als je begrijpt...

OPA : (*Boos*) Jef. Ik roep je ter orde. Eén: alleen jij weet van Clementien. Twee: één woord aan de poetsvrouw, de facteur of aan één van mijn dochters en je vliegt eruit. Zo simpel is dat.

JEF : Alles begrepen baas. Als je mij maar de garage nalaat, dan is mijn boke gebakken. Elke dag brand ik een kaarske voor jou... (*komedie*) Ik ben ervan gepakt. (*AF en op met een kaars, ondertussen probeerde opa zich wat in te schenken, maar hij wordt betrapt...*)

OPA : Jef..., ik ben er zélf van gepakt. Wat doe je met die kaars? Er is toch geen onweer op komst, want mijn vrouw-zaliger...

JEF : ... Neen, neen baaske. Ik brand een kaarske voor jou. (*Cynisch*) Opdat je al je lijden en je verdriet zal kunnen dragen. Met een kruitwagen... Want er wacht je een lange lijdensweg met zestien staties...

OPA : (... *is erin gelopen...*) ... Doet "prostaatistisch" dan zo'n pijn Jefke?

JEF : (*Komedie*) Verschrikkelijk... En als het dan... calvarie wordt..., dan komt er geen einde ààn, -aan je lijden.

OPA : (*Jammerend*) ... Dan kies ik “paljatief” Jef... Morfine en nóg eens morfine. Zo zie ik alles in ’t roos alvorens ik in de tunnel arriveer, met het witte licht... Ik ben ervan gepakt jongen, dat jij zo’n medelijden hebt met mij. Ik had zó graag ’n zoon gehad., maar ik heb maar liefst drie dochters, -krenge van dochters, stuk voor stuk...

JEF : (*Doet alsof hij snottert*)... Ik ben helemaal van de kaart... Ik haal nog ’n tweede kaarske... (*wil AF*)

OPA : Blijf jongen..., en geef mij ’n druppeltje. (*Wijst met duim- en wijsvinger*) Jij krijgt de garage. Mijn oudste dochter is een kakmadam. (*Jef serveert*) Ze bedoelt het goed maar verpakt het met chichi en chacha... De tweede is wat simpel van spiritus.. –Komt van altijd tussen varkens te boeren... En de derde wil een tweede Joyce Detroch worden... Opgespoten borsten hééft ze al. Ik zal ze onterven.

JEF : Je moet toch wel zien wat je doet opa. Gedane zaken nemen geen keer. En vergeet je Clementientje niet, zij verdient je appartementje aan zee, zo kan ik al eens naar de kust. En dan denk ik nog een keer aan jou. (*Opa biedt al ’n tweede keer zijn glas aan...*)

OPA : Bel-étage Jefke... Bel étage. Te Oostende nog wel. Iedereen in ’t dorp heeft een optrekje in Blankenberge. Maar “Fernand uit de garage” heeft ’n bel-étage. Te Oostende.

JEF : Geweldig. En ik herhàal het. Ik ga regelmatig met mijn vrouwke op visite bij jouw Clementientje...

(*Dimmen. Leidmotiefje*)

4. FERNAND + NELLY ZIJN OP

NELLY : “Dat is ’n hele geschiedenis Fernand... En gene gewijde, maar ’n doodernstige. ’n Gevaarlijke operatie ook Fernand., de prostaat... Een oom van mijn manzaliger is ervan geopereerd. Ja ja. Als de chirurg de avond vóór de

operatie één glaasje wijn teveel drinkt..., dan snijdt hij 's morgens de draadjes kapot die..., je weet wel wat...

OPA : ... Welke draadjes?

NELLY : Fernand..., het zijn zenuwdraadjes die hun werk moeten doen als jij je huiswerk 'n keer maakt bij Clementientje bijvoorbeeld...

OPA : ... Ook DAT nog. Ik bel mijn huisdokter op dat hij de chirurg belt dat deze bij mij kan slapen... Om alle misverstanden te vermijden...

NELLY : (*Lacht*) Ben jij opeens van de verkeerde kant Fernand? Grapje hoor. Grapje. Ik probeer je wat op te beuren.

OPA : 't Kan verkeren Nelly. Zo simpel is dat.

NELLY : Ik wens je goeie moed. En alles is nog mogelijk. In het beste geval ga jij je belachelijk maken met dat testament! Ik zou nog wat wachten.

OPA : Neen, neen. Ik wacht in géén geval. Jij krijgt trouwens de inboedel van mijn huis Nelly. Jij houdt van mijn mooie koloniale meubelen. Ik weet 't van mijn vrouw-zaliger Nelly. Zo ...

NELLY : Heel erg bedankt opa... Ik zal je meubelen koesteren zoals ik mijn Lassie verwen. Dat beloof ik jou op de ogen van mijn hond. En die HEEFT schoon ogen dat weet je wel... Genoeg gekletst. Schrijf je testament..., ik ga weer aan de poets... Mijn mooie koloniale meubelkens. Sterkte opa. (*AF*)

(*Dimmen – Muziekje*)

5. OPA + ZIJN 3 DOCHTERS ZIJN OP

(*Rommelige koffieklets...*)

OPA : (*Theatraal-cynisch*) ... Wij zijn hier samen om u voor te bereiden op het afscheid van uw lieve vader.

ANNIE : (*Uit de hoogte*) Afscheid? In deze naar olieproducten stinkende kamer? Wie kan zich HIER concentreren op een ernstige zaak als een testament.

ELS + JOYCE : Testament?

ELS : ... Wie praat er hier over een testament?

JOYCE : Zij is óók wakker geworden. Beter làt dan nooit.

ELD : Je bent toch niet dood pa?

JOYCE : Zoiets zeg je toch niet terwijl je pa nog leeft.

ANNIE : Stomme rутten. Tegen 'n dode man kan je niet praten maar tegen iemand die doodgaat WEL.

OPA : Ik ben nog niet dood dames, maar 't kan ervan komen. Dààrom heb ik beslist mijn testament uit te schrijven want hier in dit bolleke staat alles al gedrukt.

ELS : Wacht dan maar om te sterven tot je alles...

ANNIE : *(Geeft Els een duw zodat haar kopje op de vloer valt)* Stomme gans. Je bent nog dommer dan ik dacht.

JOYCE : Niet iedereen kan zo slim zijn als jij; dàt weten wij onderhand óók wel. Zo simpel...

OPA : Juist. Zo simpel is dat. Ik luister naar jullie desiderata dames.

ELS : Wat is dàt nu weer?

JOYCE : Chinees voor wat wij willen erven.

(Annie, els en Joyce beginnen door mekaar op te sommen... wij horen over de garage, de Mercedes, het appartement aan zee, over de bouwgronden... alles dooreen en in volle ruzie... Opa laat het even duren...)

OPA : Stop! *(Het wordt even ijsig stil...)* En nu graag één voor één.

ANNIE : *(Autoritair)* Dan zal IK maar beginnen. Ik heb voorrang. Ik ben de oudste... EN de verstandigste. Bovendien heb ik het meeste etiquette. Dat komt door mijn sjeke boetiek en mijn uitgelezen cliënteel...

ELS : Waarom begint die altijd over haar merk-kleding?..

OPA : Ogenblikje Els. Jouw beurt komt dadelijk.

JOYCE : Ik ben thuis ALTIJD als nakomertje geteld... Een bijvoegsel. Een àànhangsel...

OPA : 't is al goed Joyce.

ANNIE : Kan ik eindelijk verder gaan? Ik eis de bel-étage te Oostende pa. *(Zakdoekje)* Mijn cliënteel zal mij dààr komen opzoeken ter ere van jou papa...

ELS : *(Droogjes)* Krokodillentranen. Komedie – chichi-chacha.

JOYCE : *(Boos)* Kan jij niet zwijgen Els?

OPA : Jouw beurt Els.

ELS : ... De bronzen lucher in de living zou ik wel willen...

ANNIE : In varkensstallen pàssen geen bronzen luchters.

JOYCE : Ik wil de ganse inboedel van het huis hier... Meer moet ik niet hebben.

ANNIE : ... Ik geloof dat pa zijn lief de inboedel krijgt...

ELS : Heeft onze pa een lief? Dan ben ik weg! (*Wil AF*)

OPA : Jij blijft! (*Tot Annie*) Wat vertel je daar voor flauwe kul?

ANNIE : Heel het dorp kent jouw Clémentine, pa. Jij óók.

JOYCE : Ik óók. Mijn gedacht.

OPA : (*Herhaalt "mijn gedacht"*) En zegt dan : Dat heb je van de facteur.

ELS : ... Wat heeft Joyce van de facteur gekregen? Heeft die zijn testament óók gemaakt?

ANNIE : (*Krankzinnig*) Els ik word gek van jou.

ELS : Dan moet jij dringend opgenomen worden en Prozak slikken.

OPA : Ik heb er genoeg van! Bon. Ik KEN Clementien en dat is privé.

ANNIE : (*Uit de hoogte*) Ik denk dat privé al lang onder de lakens heeft gelegen.

ELS : (*Dom*) Wie ligt hier onder de lakens?

ANNIE : Pa geef Els een prozak of ik stap op.

(Els haalt een pilletje te voorschijn uit haar handtas...)

ELS : Pak aan. Eéntje voor jou, kakmadam. Weet je hoe ze jou noemen: Annie stoef!

OPA : Moet ik de notaris ter plekke ontbieden? Jullie doen maar.

JOYCE : Ik heb alles begrepen: Clementien gaat met de lakens lopen.

OPA : Joyce! Zo is het genoeg. Deel twee: Wat gebeurt er met mij als ik NIET doodga? Maar erg ziek wordt en hulp nodig heb om te leven, te eten, te gaan kakken en om mij te slapen te leggen?

ELS : Ik kan tegen varkenskak pa, dus bij mij mag je komen inwonen voor 30.000 Fr. per maand. Onze gemiddelde maandelijkse kosten.

ANNIE : Wàr heeft die ineens leren praten?

JOYCE : Dat vraag ik mij óók af.

(Op dat ogenblik komt Jef OP...)

6. VORIGEN + JEF

JEF : Sorry opa. Ik wist niet dat jij bezoek had...

DAMES : *(Alledrie samen)* Opa?? *(Open mond...)*

OPA : Ja Opa. Kom erbij jongen. Neem koffie. Je bent welkom. *(Jef bedient zich.)*
(Cynisme)

ANNIE : *(Uit de hoogte)* Deze man in vieze “werktenue” is op je fortuin uit.

OPA : Wie NIET op mijn fortuin zit te wachten werpe de eerste steen.

JOYCE : Papa houdt ons voor de gek.

ELS : Helemàal niet. Daarvoor is opa veel te stom. Pa, jij moet je nalatenschap eerlijk verdelen. In drie delen. Wij zorgen voor een mooie begrafenis als je doodgaat. Je zal staan te kijken.

JEF : Sorry dames, ik wordt hier misselijk van. Opa ik ga met je wagen naar de keuring.
Tot straks. *(AF)*

ANNIE : Is deze show wel nodig papa?

OPA : Ik wéét nog niet hoe erg het met mij gesteld is. Maar ik blijf bij mijn beslissing.
Ik maak mijn testament. Dood of levend.

ELS : Van “prostatistisch” komt kanker heb ik in Story gelezen...

JOYCE : Els! Je denkt niet na. Jij flapt er maar iets uit.

ELS : Ik heb dit allemaal van jullie geleerd. Gaandeweg smoelen trekken en uit de hoogte doen. Vandaar.

ANNIE : Je innemen papa, in mijn boetiek met merkkledij als Iceberg, Moschino, Armani...

OPA : *(Onderbreekt)*... We kennen dat liedje.

ANNIE : Ik wil mijn zin Afmaken pa... Armani enzovoort.., KAN ik niet. Jij PAST niet in ons mode-beeld. Sorry pa.

ELS : Zij kan het alleszins beter uitleggen dan ik.

JOYCE : Een onderkruipster is zij, onze boetiek-madam.

(Iedereen valt even stil...)

OPA : Heeft iedereen zijn zegje gehad?

ANNIE : Ik wil nog even terugkomen op Clementien papa. Heb jij met haar een lat-relatie?

ELS : ... Wat is dat nu weer.

JOYCE : Annie wil weten of papa ja of neen regelmatig met zijn vriendin onder de lakens kruipt.

ELS : Tegenwoordig gebeurt dat meer en meer in puur natuur. Ze kruipen niet meer onder de lakens.

ANNIE : Ik zal het maar zeggen, ik heb het van horen zeggen...

ELS : Nu gaan we het weten zie, van Armani enzovoort.

OPA : Laat Annie uitspreken Els. Op een steek méér in mijn hart komt het niet aan...

ANNIE : Papa bedroog ons ma al toen zij nog leefde...

ELS : Da's overspel.

JOYCE : Hou je smoel.

ELS : Voor mij is alles duidelijk: pa ging niet vreemd maar bekend.

JOYCE : Pa is ook maar een mens.

ELS : Misschien niet meer lang. Ik heb professor Koolzaad horen zeggen, dat als een man zijn prostaat kwijt is, dat hij dan nog alleen BEKEND kan gaan... Zo van er naar te kijken maar aankomen NIET.

OPA : 't Is genoeg geweest. Jullie krediet is OP. Mijn geduld óók. Verdwijnt. Ik wéét wat ik moet doen.

ANNIE : Ik ga al. Naar mijn boetiek.

ELS : (*Spot*) ... Armani, Iceberg... Sneeuwberg...

ANNIE : (*Geeft haar 'n duw*) (*Beiden af*)

JOYCE : En ik? Ik ga naar mijn vriend. Niet vreemd, maar bekend. ERG bekend. En ik vertel hem dat wij misschien papa's Mercedes erven.

(*Dimmen. Muziekje*)

7. OPA + JEF

(*Avond. Sfeerverlichting. Beide mannen zijn licht beschonken...*)

OPA : 't Leven kan schoon zijn..., maar triestig. Zo simpel is 't...

JEF : Ik begrijp je opa. En naar ik hoorde zijn je drie dochters gelijk: steek ze in 'n zak en schud er eens mee... Zij zijn alledrie evenveel waard: NIKS. (*Men belt...*) Ik zal wel opendoen. 't Moest Sinterklaas maar eens zijn... Je weet maar nooit. (*Jef AF en terug op met 'n boeket bloemen...*) Bloemen! Asjeblief. Voor jou.

OPA : Dank je. (*Vindt een kaartje*)... Aan het kaartje te zien..., en te ruiken..., zijn de bloemen van mijn kakdochter... Niet de slechtste hoor... maar teveel luxe en teveel geld... En geld...

JEF : ... maakt niet gelukkig opa. Santé.

OPA : (*Leest*)... Lieve papa. Ik en mijn man Jan vinden het erg van je. Héél erg. Wij wensen je veel moed en sterkte met je operatie. Alles komt wel goed. Vergeet ons niet in je testament. Annie.

JEF : Ik zal de bloemen in 'n vaas zetten opa. (*Vindt een afgezaagd kruikje of oliepot...*)

OPA : Een kaarske, bloemen... Nu nog mijn doodskist en 't is compleet. (*Men belt opnieuw*) Ze brengen mijn kist jongen. Laat ze maar komen.

(*Jef AF, en weer OP met een pakje*)

JEF : 'n Pakje baaske. Gebakjes denk ik.

OPA : (*Cynisch*) Laat ons bidden. Heer geef ons heden ons dagelijks brood. Een lekkere boerenvlaai. Haals 'n mes Jef en snijd. Mijn lichaam zal óók geopend worden...

JEF : Ogenblik opa. (*Af en weer op met 'n broodmes...*)

OPA : Ook mijn wonde van verdriet en angst... (*Neuriet: "De Herfst van het Leven stond plots voor mijn deur..."*)

JEF : (*Heeft ondertussen twee stukken taart klaar en geeft 'n stuk aan opa*) Jij gaat niet dood opa. Hierzie, 'n stuk boerenvlaai van je dochter Els.

OPA : Dank je. Smakelijk. ... Niet slecht. Alleszins vers van de pers...

JEF : ... En al bij al, met 'n goed hart gegeven.

OPA : Ja. Ik voel mij in de hemel...

JEF : De rijstpap was op..., en is vervangen door taart... Ander onderwerp opa. Wat betekent Clementine voor jou? Of is mijn vraag ongepast?